

Utazási beszámoló

ELTE Tehetséggondozási Tanács utazási pályázata

Illés Kornél András

Idén hetedik alkalommal került megrendezésre Szegeden a Convivia Neolatina, a hazai neolatin irodalom- és kultúrtörténeti kutatások egyik legrangosabb seregszemléje a Szegedi Tudományegyetem Klasszika-Filológia és Neolatin Tanszékének, valamint az ELTE HTK Irodalomtudományi Kutatóintézetének társszervezésben november 13. és 15. között. A három napos rendezvényen, párhuzamosan futó szekciók keretében csaknem 47 előadás hangzott el, az előadók között pedig egyaránt szerepeltek a hazai irodalomtörténeti kutatás legnagyobb alakjai és a pályájuk elején álló kutatók is. Az előadásokat minden esetben élénk vita követte, ami lehetőséget biztosított a közvetlen szakmai eszmecsérére.

Vitéz János Leveleskönyvének antik idézetei: Perújrafelvétel, második tárgyalási nap című előadásomra a pénteki nap lezelején került sor. Itt igen illusztris közegben volt módom beszélni: utánam Darvas Mátyás, a Magyarságkutató Intézet munkatársa, Molnár Annamária az ELTE HTK Irodalomtudományi Kutatóintézet munkatársa, valamint Gulyai Éva, a Miskolci Egyetem korábbi tanszékvezetője és intézetigazgatója adtak elő. Darvas Mátyás arra tett kísérletet, hogy felfejtse: mennyiben azonosítható I. (Hunyadi) Mátyás magyar király latin stílusa a nevében küldött diplomáciai levelekben, Molnár Annamária a ferrarai humanista Celio Calcagnini magyar kapcsolatait mutatta be, Gulyai Éva pedig az Oláh Miklós és Verancsics Antal között fennálló kapcsolat nüanszaira hívta fel a figyelmet. A saját előadásom egy korábbi 2022-es konferenciaelőadásom pádarabja volt. A Rebakucs három évvel ezelőtti esztergomi konferenciáján a doktori kutatásom kezdetén igyekeztem előzetes megállapításokat tenni annak fő témájáról, Zrednai (Vitéz) János Leveleskönyvének antik idézeteiről. Már ekkor kilátásba helyeztem, hogy a megfogalmazott állításaimat a későbbiekben, új eredményeim fényében revideálok, ugyanis kutatásom egyik alappillére, hogy mindeközéig ismeretlen idézeteket azonosítok az említett műben egy Bécsben őrzött, korábban Zrednai tulajdonát képező kódex jegyzeteinek segítségével, az esztergomi konferencia idején pedig ennek még csak kezdeti szakaszában voltam. A munkával mostanra lényegében elkészültem, a jelen konferenciaelőadás pedig az előzetesen megfogalmazott megfigyeléseimet kívánta pontosítani, újraértékelni az azóta felfedezett nagy tömegű klasszikus idézetet is figyelembe véve.

Összegzésképpen elmondható, hogy részvételem a szóban forgó konferencián – amire nem kerülhetett volna sor az ELTE Tehetséggondozási Tanácsának anyagi támogatása nélkül – rendkívül gyümölcsöző volt. Nem csak arra nyílt lehetőségem, hogy a 2022-es ígéretemet beváltva a szakmai közösség elé tárhassam a legújabb eredményeimet, hanem arra is, hogy új, friss inspirációkra tegyek szert a munka folytatásához.